

Evangelizáció

Lekció: Ézs. 52.1-12

Textus: Mt. 15.29-39

2003. márc. 2.

Gazdagrét

Ki uralkodik?

A tanítványoknak csodálatos 3 napban van része. Három napon át ott vannak Jézus mellett, akihez tömegek érkeznek. Mindenféle emberek jönnek: Isten népéhez tartozók és azon kívül állók, mindig mindenre kíváncsiak és kétségbeesett elgyötörtek, épek és fogyatékosok. Látják, amint Jézus szeretettel és hatalommal meggyógyítja a betegeket. Szemeik előtt lesz nyilvánvalóvá Isten Országának a valósága, amelyről Jézus tanít. Ahol Isten uralma megjelenik, a gonosz hatalmak meghátrálnak. Bűn, betegség, kitaszítottság semmissé lesz. Jézus minden egyes emberrel személyesen törődik, akit hozzátartozói, barátai lába elé tesznek. Az isteni könyörület áradása megnyitja a szíveket. A jelenlévők, Isten népéhez tartozók és azon kívül állók, mindig mindenre kíváncsiak és nemrég még kétségbeesett elcsigázottak, épek és nemrég még nyomorékok együtt dicsérik az Urat. A némák beszélnek, a nyomorékok épek, a bénák járnak, a vakok látnak. Isten uralkodik!

A harmadik nap vége felé a tanítványokat magához hívja Jézus. Talán úgy gondolják, itt már véget lehetne vetni a csodálatos, ámde kimerítő eseményeknek. De Jézusnak más elképzelése van: *"Szánakozom a sokaságon, mert már három napja velem vannak, és nincs mit enniük; éhesen pedig nem akarom őket elbocsátani, nehogy kidőljenek az úton."* Csak ez kellett. Egy újabb probléma, egy újabb feladat. Nem látja, hogy ez megoldhatatlan itt a semmi közepén: *"Honnan volna itt a pusztában annyi kenyérünk, hogy jóllakassunk ekkora sokaságot?"* Valamennyi van, de annyi nincs, amennyi elég lenne. Igen, egyszer már voltak ebben a helyzetben, de ki tudja, hogy most mi következik.

Mintha semmivé foszlott volna minden lelkesedésük. Szívüket összeszorítja a félelem. A gonosz hatalma munkába lép. A vakok látnak, a bénák járnak, Isten uralkodik, de mit számít ez, ha nincs elég kenyér? Mi történhet, ha megindul ez a 4000 éhes ember? Lehet, hogy tőlünk várják ők is a megoldást? Csendesebben, Jézus, nehogy meghallják! Mit teszünk, ha feldühödnek, ha ellenünk fordulnak? Hiszen a tömeg sohasem kiszámítható. Egyszer éljeneznek, másszor elveszítnek. Éppen ez kellett nekünk... Talán el sem kellett volna jönni erre a helyre. Végül semmink sem marad. Ízekre szedhetnek. Végünk.

Van is, meg nincs is. Ez a legnehezebb. Hiszen ki tudja, hogy mennyi elég? Elég az, ami be van spájzolja a otthonukba? Elég az, ami megvásárolható abból az összegből, ami a bankszámlán található? Háborús világban élünk... Többre van szükség a biztonsághoz. Sokkal több kell. Mindenből több kell, hiszen még mindig sokkal kevesebb van, mint ami elérhető. Látjuk a képernyőn. Látjuk a másiknál. És ennyit mi is megérdemlünk. Mindenből itt az újabb, gyorsabb, erősebb, nagyobb és hatékonyabb. Ha nem tartjuk a lépést, lemaradunk, elveszünk, a meglévőt is elveszítjük. Ezért folyamatosan többre vágyunk, a többről álmodunk, és a többért hajtunk. Zsigereinkbe van beírva, hogy ami van, nem elég; hiába sok, mégis kevés. Ha a jövőre gondolunk, összeszorul a szívünk. Ma még van, de a verseny kíméletlen, és ha nem vagyunk a legjobbak, a legképzettebbek, ha nem rendelkezünk több papírral, az utcán találhatjuk magunkat. Mert lesz helyettünk más.

Amikor a mindig több az elég, azaz sohasem lesz elég, kifosztottak vagyunk. Szegények, üresek, és könnyen kétségbeesettek. Mert a pénz uralkodik. Uralkodik körülöttünk és uralkodik rajtunk. Uralkodik a családunkon, a kapcsolatainkon, a barátságainkon - ha egyáltalán vannak még. Uralkodik az egészségünkön, uralkodik a környezetünkön, uralkodik a világpolitikában. Ahol a pénz uralkodik, ott szegénység van. Szegénység egyik oldalról, mert egyesek kiesnek a versenyből, kiszakadnak a társadalomból. Szegénység a másik oldalról, mert hiába van sok, úgysem elég, és mert nincs tere a szeretetnek, az igazságnak, az együttérzésnek és a békeségnek. Elszegényedik a

teremtett világ, elszennyeződnek a vizek és a levegő, kipusztulnak növények és állatok. Kifosztatnak népek és nemzetek, AIDS és éhínség szedi áldozatait gyerekek és felnőttek közt. Fegyverek ontanak vért, gyilkolnak kíméletlenül. A pénz uralkodik...

Ahol a pénz uralkodik, ott halál van. Ott megszűnik az élet, ott szertefoszlik három nap csodájának a konklúziója: Istenünk uralkodik. Ott a kifosztó, leraboló, hitet és reménységet ellopó erő köt gúzsba mindent és mindenkit. Teszi mindezt a gazdasági racionalitás nevében: hét kenyér és egy kevés hal tényleg nem elég 4000 családnak. A tanítványok harcban állnak. Összezsap körülöttünk a nincs és a van, a még több és az elég, a halál és az élet, a gonosz és Isten. A harc arról szól, hogy ki uralkodik? Az egymásnak feszülő erők küzdelmében dől el, hogy ki uralkodik a tanítványok képzeletében, szívében, életében?

Jézus *"vette a hét kenyeret és a halakat, hálát adott, megtörte és a tanítványoknak adta, a tanítványok pedig a sokaságnak. Mindnyájan ettek, és jóllaktak, azután összeszedték a maradék darabokat hét tele kosárral."* Jézus hálaadó imádsága után a tanítványok kezein folyik át az, amit ők kevésnek tartottak. Majd az ő kezeik gyűjtik össze a maradékot 7 tele kosárba. A kevés nem pusztán elégnek, hanem bőségesen soknak bizonyult. Jézus Krisztus győzött. Az ünnep folytatódik, hiszen Isten mégis uralkodik. Nemcsak a bűn és a betegség felett, hanem a gazdasági törvényszerűségek felett is. Isten uralkodásának jelei a púposra tömött kosarak. Nála bőség van, és ez annak jele, hogy legyőzte a pénz uralmának elszemélytelenítő, megalázó és halált hozó befolyását.

A nemrég még vakok, bénák, némák és fogyatékosok együtt ünnepelnek a többiekkel. Együtt jelentik, kiáltják: *"Mily szép, ha feltűnik a hegyeken az örömhírt hozó lába! Békességet hirdet, örömhírt hoz, szabadulást hirdet. Azt mondja Sionnak: Istened uralkodik!"* Bejelentik az egész világnak, hogy Isten győzött a küzdelemben.

De ez csak egy kisebb csata a háborúban. Hiszen a pénz, a politikai befolyás, a vallási köntösbe rejtett hatalmi érdekek halált hozó erői újra támadásba lendülnek. Győzzük le azt, aki ellenünk támad minden tétével! A gonosz, a kárhozat, a halál ereje annak életére tör, aki Isten uralkodását hirdeti. És sikerrel jár. Júdás harminc ezüstért elárulja, a főpap és a nagytanács elítéli, Pilátus - bár tudja, hogy ártatlan - kiszolgáltatja. Tanítványai rettegve tagadnak, bújkálnak, menekülnek. A több pénz, több hatalom, több befolyás iránti vágy Jézus kivégzését eredményezi. Szegénységet, kifosztást, halált. A gonosz hatalma, a halál ereje tör az élet Urára, és el is nyeli őt. A kivégzés professzionális, a halál valóságos, a sírt lezáró kő súlyos. Folytatás nem valószínű. Csend van. A kérdés elkerülhetetlen. Ki uralkodik ebben a világban?

A tanítványok nem várnak semmit, különösen nem egy győzelmi jelentést. A harmadik napon azonban mennyei követ fogadja a sírhoz igyekvő asszonyokat. A követ *"békességet hirdet, örömhírt hoz, szabadulást hirdet."* (Ézs. 58.7) Így szól: *"Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta..."* (Mt.28.6). Istenünk mégis uralkodik! Nemcsak bűn és betegség, nemcsak a gazdasági törvényszerűségek, hanem a halál és a gonosz erői felett is. A halál és a gonosz erői vannak a pénz uralma mögött, de ezek az erők a követ jelentése szerint legyőzettek. Jézus Krisztus feltámadt!

Nem kell, hogy a pénz legyen az úr felettünk. Nem kell már, hogy a sok, ami körülvesz, soha ne legyen elég. Legyőzte azt a bennünk munkáló erőt, ami mindig többre vágyik, ami mindig a másikat kívánja meg. Nem kell, hogy pénz-isten rettegésben tartson, és így rabszolgájává tegyen. Nem kell csak azért élnünk, hogy pénzt keressünk hogy vásárolhassunk. Nem kell már, hogy az egészségünket feleméssze a mindig több utáni hajtás. Szabadok lehetünk arra, hogy szeressünk. Lehet időnk arra, hogy együtt legyünk a családukkal, másokkal. Lehet tere az igazságnak, a becsületnek, a tisztességnak. Szabadok vagyunk nem csalni. Győzött, és ezért együttérzőek lehetünk. Szabadok arra, hogy könyörületességre induljunk azok iránt, akik tényleg szegények. Akiknek nincs ennivalójuk, ruhájuk, hajlékuk.

Legyőzte a környezetünket életteretlenné tevő kapzsiság erőit. Feltámadt, és ezért győzött mindazon erők felett, amelyek miatt pusztul a bolygónk. Uralmat vett azok felett, akik népeket

döntenek szegénységbe, betegségbe, háborúba és halálba. Jézus Krisztus uralkodik, és ha ma még uralma elrejtett is, ha ma még gyakran úgy is tűnik, hogy van nála hatalmasabb erő, nincsen. Istenünk uralkodik.

A tanítványok számára azonban mindez nem egyértelmű. Az angyali követ híradását az asszonyoktól hallják. A hír csodálatos, bárcsak igaz lenne - de már hogy lenne igaz? Láttuk a kereszten, láttuk a holttestet, láttuk a követ. A nagytanács működik, a főpap jó egészségnek örvend és telve magabiztossággal, Pilátusnak nincsenek álmatlan éjszakái. Igen, láttunk embereket meggyógyulni, igen, 4000 ember evett és lakott jól a hét kenyérből és néhány halból, de a világ mégsem úgy néz ki, mintha Isten uralkodna. Lehet, hogy feltámadt? Lehet. De lehet, hogy mégsem. Vagy talán mégis?

Egyszersak Jézus jött velük szembe az úton. Ők, *"amikor meglátták őt, leborultak előtte, pedig kétségek fogták el őket."* (Mt. 28.16) Igen, ő az, feltámadt valóban, uralkodik. De tényleg uralkodik? Pilátus a helyén, a nagytanács változatlanul működik, a főpap jó egészségnek örvend... a világ még mindig a régi.

Néhány hét múlva azonban egész Jeruzsálemben kiáltják a győzelmi jelentést: Az a Jézus Krisztus, akit ti megöltetek, feltámadt, él és uralkodik. A főpap és a nagytanács tombol, de megállítani nem tudja azt, amit Isten cselekszik. Egyre többen hirdetik, hogy Jézusban Isten uralkodik. A tanítványok képzeletét, szívét és életét ez járja át. Ők már teljesen és kizárólag Jézus szolgálói, nem a pénz, a befolyás, az egyéni érdekek szolgálói. Az életet választották a halál helyett.

A kérdés, hogy ki uralkodik? A még többet vagy az elég? A kívánság vagy a hálaadás? A gazdasági törvényszerűség vagy a hit? A halál vagy az élet? A gonosz vagy Isten?

Jézus Krisztus győzött. Győzelme erejében lerázhatod a pénz elszegényítő, kifosztó, halálhozó uralmát. Győzelme erejében máshogy élhetsz, mást választhatsz, mint amit eddig. Győzelme más gondolatokkal töltheti meg képzeleted, más indulatokkal szíved, és mássá teheti életed.

Győzelme által megnyílt az őt a halálból az életre.